

Philip Vermeulen - Spelen en beteugeling

Over het museum > Nieuws en blogs > Collectiepresentatie
> Philip Vermeulen - Spelen en beteugeling

datum 21.06.2018
Deel dit artikel

Wij mensen verlangen naar eenheid en eeuwigheid, we willen worden opgenomen in ‘de continuïteit van het zijn’, zoals de Franse schrijver en filosoof Georges Bataille het noemt. Maar ons leven bestaat uit grenzen. We hebben een wereld gecreëerd van orde en regelmaat, met wetten, regels en taboes.

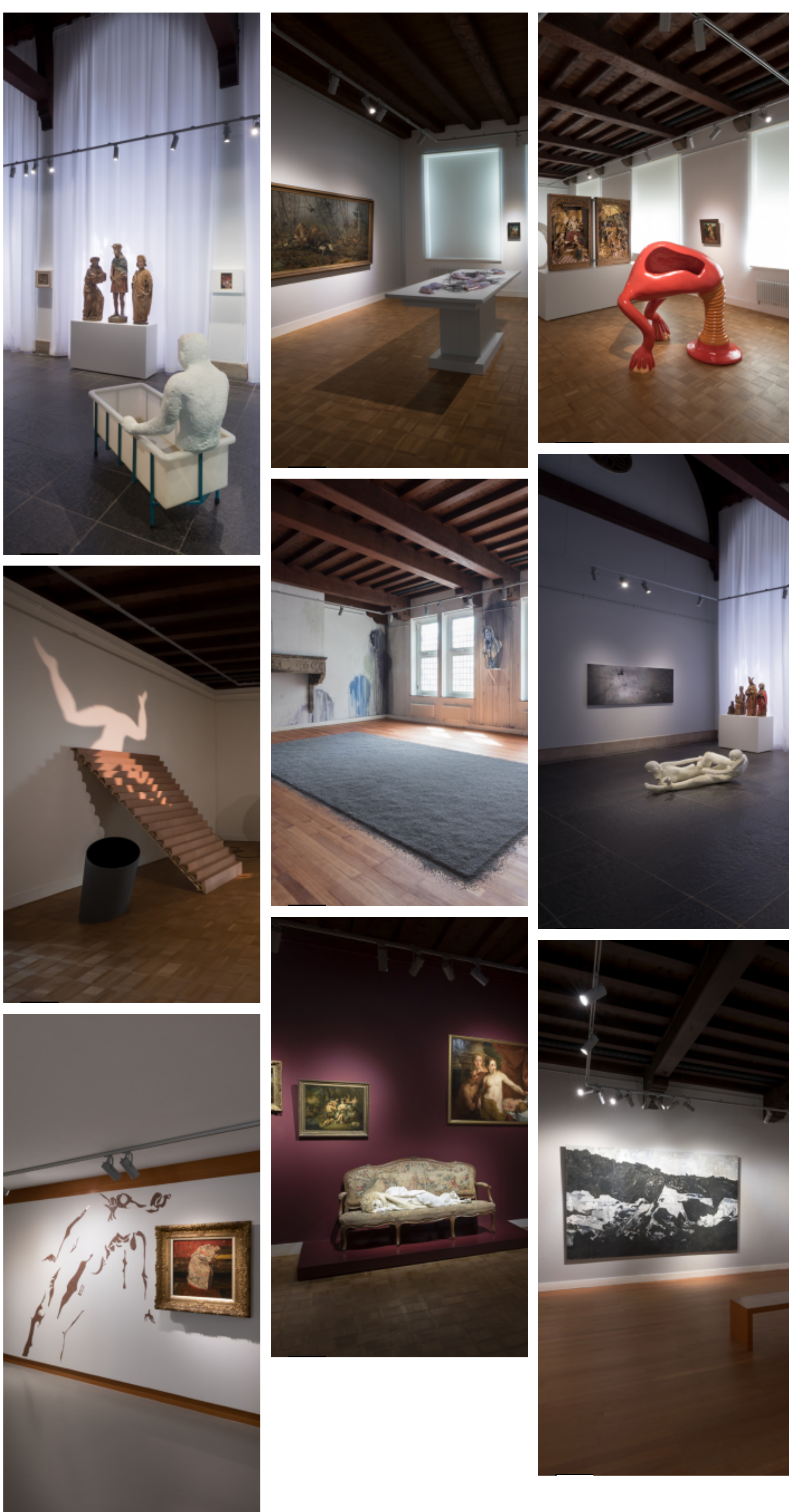
Volgens Bataille deed deze wereld van de ‘discontinuïteit’ zijn intrede toen de mens zich losmaakte van zijn oorspronkelijke, dierlijke toestand en zich bewust werd van zijn sterfelijkheid. De dood als de ultieme grens. Maar toch blijven wij streven naar eenheid, naar een moment van versmelting waarin al het onderscheid wegvalt. We smachten naar de extase en vinden deze zodra we grenzen overschrijden: als we ons laven aan drank en drugs of als we opgaan in een uitzinnige massa tijdens een voetbalwedstrijd.

Voor Philip Vermeulen is de kunst het speelterrein van deze extatische ervaring. In zijn installaties zoekt hij naar een sensatie die ligt op de grens tussen schoonheid en angst, voorbij het alledaagse. ‘Een lekkere spanning’, zoals hij het zelf noemt, ‘waardoor je even het gevoel hebt dat je boven jezelf wordt uitgetild.’ Zo levert het ronddraaiende elastiek in 10 meters of sound wonderschone moiré-patronen op waar je minutenlang gebiologeerd naar kan kijken, maar tegelijkertijd hoop je dat je maar geen gevaar loopt.

10 meters of sound is een visueel spel, vol met optische illusies. Datzelfde geldt voor de zeefdrukken van de Franse kunstenaar François Morellet uit de collectie van RMT. Zijn grafische en geometrische patronen gaan met de perceptie van de kijker aan de haal en tillen deze eventjes op uit de gekende werkelijkheid.

Maar waar Philip Vermeulen bij de totstandkoming van zijn werk vooral de grenzen opzoekt en deze overschrijdt (‘ik vind het spannend als iets kapot gaat’), is Morellet juist bezig met het definiëren van de grenzen. Morellet vertegenwoordigt daarmee de mentaliteit van de jaren zestig. Veel kunstenaars vonden destijds dat de werkelijkheid zo objectief mogelijk weergegeven moest worden. Dus niet gekleurd door de emoties van de maker, maar gebaseerd op regels en wetmatigheden, met een grote rol voor het toeval. Op deze manier ontstonden ook de werken van Peter Struycken en Herman de Vries, die eveneens zijn te zien in Vermeulens zaal. Struycken en de Vries lieten getallenreeksen en toeval de visuele uitkomst bepalen. Rationeel en beredeneerd. Hoe anders gaat het bij Philip Vermeulen! Zijn werkwijze bestaat vooral uit spelen en experimenteren met materialen en natuurkundige fenomenen. Zo doorgrondt hij op intuïtieve wijze de eigenschappen en (on)mogelijkheden van de materie, om deze vervolgens naar zijn hand te kunnen zetten. Maar zijn kunst is niet grenzeloos. De spanning ontstaat juist door net niet over de grens heen te gaan.

Ook interessant

Op de hoogte blijven?

Ik ben geïnteresseerd in

Bezoek

[Agenda](#)

[Praktische zaken](#)

[Faciliteiten](#)

[Voor scholen](#)

Over ons

[Steun RMT](#)

[Over RMT](#)

[Nieuws en blogs](#)

[Privacyverklaring](#)

Collectie

Museumfabriek